Ч. III. Львів, четвер дня 21. мая (3. червця) 1909. Річник XIII.

Передплата
на »РУСЛАНА« виносить:
з Австриї:
на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . 5 кор.
на місяць . . 1·70 кор.
За границею:
на цілий рік: зі щоденною висилкою 7 долярів, або 12 рублів; з висилкою двічи в тижни $5^1/_2$ доляра, або 10 рублів; з висилкою що суботи $4^1/_2$ доляра, або 9 рублів.
Поодиноке число по 10 сот.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Руслановкх псальмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских сьвят о $5^1/_2$ год. пополудни.
Редакция, адміністрация і експедиция »Руслана« при **ул. Оссолїньских ч. 11. (партер) (фронт від ул. Тихої).** Експедиция місцева в Аґенциї Соколовского в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє.—
Рекламациї неопечатані є вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по цїнї 20 с. від стрічки, а в »Надісланім« 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Невдача наміреної угорским правительством розвязки пересиленя.

(+) В ч. 109 подали ми огляд стану угорского пересиленя і єго значінє для Австриї, а також ті домаганя, які угорске правительство поставило в цїли розвязки пересиленя. Над домаганями угор. правительства застановляла ся австр. рада мінїстрів і відклонила їх по пятигодинній нарадї, а се вже вказує, що в справі сих домагань не буде вже дальших переговорів.

Відмова австр. правительства відносить ся з усею рішучостю проти вимаганої угорским правительством виплати готівкою, так що й в банковій справі становище що до можливих в будучинї намірів мадярских є ясно означене.

Причини такого становища австр. правительства зовсїм прості і ясні. Перед півтора роком держ. рада мимо всяких сумнївів згодила ся на останку на австро-угорску угоду, щоби по десятилїтній боротьбі дійти до якогось спокою і заняти ся иншими важними справами внутрішньо-австрийскими.

Відомо, що христ. суспільники противні засадничо такому продовжуваню угоди що 10 років, а коли в 1907 р. на се згодили ся, то очивидно не на те, щоби в $1^1/_2$ року наново розпочинати угодову боротьбу. Задля того зовсїм се не є приманливою річию, як навіть Векерле і Кошут тепер згодили ся на певні услівя згоди, наколиб в 1917 р. мала розпочати ся нова боротьба.

Відносини в Угорщинї сегодня такі непевні, що нинїшні верховладники мадярскі не можуть бути самі себе певні і запевнювати про волю своїх наслїдників, а тим менше можуть ручити про можливости, які могли би виринути на сьвітовій торговицї.

Тимто зовсїм не порадно було би сегодня вже рішати про цло між Австриєю і Угорщиною, про условини народо-господарскої спільности, що буде знов зависиме від того, як будуть розвязані торгові договори з заграницею, котрі кінчать ся в 1917 р.

Колиб н. пр. Анґлїя рішила ся в своїх кольонїях перейти від свобідної торговлї до протекционїстичної системи, тодї переміняє ся в одну мить народо-господарске уладженє Европи а монархія наша чи хоче, чи не хоче, була би приневолена примінити ся до нових форм торгово-полїтичної самооборони. Задля того нинї неможливо рішати про торгову полїтику в будучинї лише тому, бо се потрібне для єствованя угорскої коалїциї. Продовженє угоди є так само в інтересї Австриї як і Угорщини і нема причини окуплювати се значними подарками і засадничим зреченєм народо-господарскої спільности через заведенє цла межидержавного і виплат готівкою, Австрия не має причини журити ся тим, як би забезпечити угорскій коалїциї дальше сї єствованє.

Окрім того й з голосів мадярского дневникарства можна виравно відчувати, що сї змаганя угор. правительства до полагоди пересиленя зовсїм не були поважні. Угорска коалїция рада би сяк так перебити ся до осени, щоби відтак виступити з цїлою силою в делеґациях проти Корони, бар. Еренталя і проти Австриї. Др. Векерле мабуть і сам не дуже несподївано заскочений відмовою австр. правительства. Можна бути певним, що др. Векерле виступить з повним пляном розвязки пересиленя, котрий буде ріжнити ся що до форми, але не що до сути від теперішнього. Угорске правительство забуває, що тепер в Австриї одного дня не вдержалоб ся правительство, котре би згодило ся на народо-господарскі і державно-правні уступки по мисли Мадярів. Нїчого отже не поможуть погрози Юста, Гольольо і т. п. прихильників банкової самостійности. Нїчого не поможуть погрози Budapesti Hirlap-а і візваня до „пасивної резистенциї“. Монарх рішучо відказав згоди на банковий подїл, а так само заявив, що не заіменує кабінету з самих независимцїв. В суботу відбула ся рада угорских мінїстрів, котра була вельми бурлива, а в середу має відбути ся нова рада мінїстрів.

Промова пос. д-ра Евг. Олесницкого,

виголошена в буджетовій комісиї державної ради при рубрицї „мінїстерство справедливости“.

(Дальше).

В 1906. р. видано закон для спростованя ґрунтових книг в Галичинї і Буковинї.

Закон відповідає ледви в части найбільше

Сільвіо Пелліко.

Із днів мойого тюремного житя.

(Le mie prigioni).

З італїйскої мови переклав
Володимир Держирука.

(Дальше).

Офіцир крикнув до нас, щоби ми звернули ся до палати й дивили ся до гори. Ми послухали й побачили на ґалєрії судову особу з папером в руках: се був засуд. Сильним голосом прочитано його.

Глубока тишина царювала до слів: засуджений на смерть. Опісля озвав ся загальний гомін співчутя. Нова мовчанка: слухають прочого. При словах: засуджені на тяжку тюрму, Маранчеллї на двайцять, Пелліко на пятнайцять лїт — розніс ся новий гомін.

Офіцир казав нам зійти. Ще раз оглянули ся ми довкруга й зійшли на долину. Знов перейшли ми крізь подвірє, вийшло високими східками, вернули до кімнати, відки мали нас забрати і тут зняли нам з рук ланцюшки й завели до San Michele.

LIV.

Всїх, що були засуджені перед нами, перевезено вже в товаристві комісаря полїциї до Любляни або до Шпільберґу. Тепер ожидали повороту того самого комісаря, щоби він завіз нас на місце призначеня. Минув місяць.

Тодї переводив я мій час на тім, що я читав мені Марончеллї свої лїтературні твори, а я читав йому свої. Одного вечера читав я з вікна Ester d'Engaddi товаришам: Canova, Rezia і Armari, а слїдуючого вечера Iginia d'Asti.

В ночи однак плакав я і або спав мало або нїчого.

З тугою бажав дізнати ся, як приняли мої родичі вістку про мою недолю.

Вкінци прийшов лист від мойого батька. Який був мій біль, коли я довідав ся, що мого останного листу не вислано сейчас, хоч як я благав слїдчого судию! Безталанний батько, надїючи ся все таки, що мене не засудять, взяв одного дня медиоляньску часопись й найшов там мій засуд! Він сам оповідав менї про сей страшний случай і я міг з сего уявити собі велич болю, що рвав його душу!

Ах, як співчував я невисказано йому, матері й цїлій родинї, як запалав я гнївом, що мойого листу сейчас не вислано! Хочби в сїм не було жадної злоби, але я уважав се за пекольну роботу. Я добачував в сїм вишукане варварство й вирахуванє: такою карою вразити й моїх родичів. Цїле море крови був би я вилив, щоби пімстити сю можливу нелюдскість.

LV.

Комісар повернув вкінци з Нїмеччини і лично повідомив нас, що за два днї виїдемо.

— Приємно менї — додав — подати вам радісну вістку. Вертаючи із Шпільберґу, бачив ся я у Відни з Єго Величеством Цїсарем і він сказав менї, що ваша кара не буде тривати 24, тілько 12 годин. Тими словами хотїв він сказати, що кару в половинї даровано.

Сего зниженя кари не заявили нам нїколи урядово, та се імовірно було правдою, тим більше, що сю вістку сказав він нам в порозуміню з комісиєю.

Я тим однак не тїшив ся так дуже, бо для мойого духа було півосьма лїт тюрми не багато страшнїйшими, як пятнайцять. Для мене се видало ся неімовірним, щоби я так довго жив.

З моїм здоровлєм було знов лихо. Чув я діймаючі болї в грудях, кашляв так, що бояв ся грудної недуги.

Їв я дуже мало, тай то не травив добре.

Наш виїзд послїдував в ночи з 25. на 26. марта. Позволили нам попращати нашого приятеля, доктора Чезара Армарі. Полїцийний слуга привязав нам до правої руки і лївої ноги ланцюх, щоби ми не кинулись утїкати. Ми всїли до ґондолї а наша сторожа повеслувала до Fusin-и.

Тут стояли два вози готові. Rezia і Canosa всїли до одного, я і Марончеллї до другого. В однім сидїв комісар з двома арештантами, в другім підкомісар з двома иншими. Шість або сїм полїциянтів із шаблями й карабінами товаришили нам і они сидїли в части біля нас, в части на козлї.

Коли недоля когось силує покидати рідний край, се дуже болючо; та накидати його в кайданах, бути відвезеним в острійше підсонє і там мусїти переживати цїлими роками, се щось так страшного, що для зображеня сего бракує слів.

(Дальше буде).

пекучим потребам, бо незгідність поміж фактичним станом а ґрунтовими книгами в Галичині є загальна, а усуненє її можна осягнути лише ревізиєю усїх гіпотечних вкладин і зреамбульованєм кождої поодинокої парцелї, а се переходить межі сего закона. Одначе акция на основі сего закона лиш пиняво поступає. Доси назначено для східної Галичини дуже мало місцевих комісарів, а вислїди їх урядованя суть недостатотні головно для браку відповідного числа помірових урядників; через те акция минає ся з цїлию, бо при такім темпі могла би хиба за кількадесять лїт бути переведена, — значить, аж тодї, коли ново повставші незгідности нового спростованя вимагати муть. Тимчасом президия висшого суду краєвого у Львові наказала східно-галицким і буковиньским судам усувати незгідности між станом фактичним і ґрунтовими книгами на основі старого закона для спростованя з 53. мая 1883 Взд. ч. 82. Се зарядженє прямує наглядно до переведеня найбільшої части спростовань на основі старого закона, котрі після нового закона повинні бути переведені на кошт державний. Тенденция ся є для нашого мужицкого населеня дуже шкідлива.

Після закона з 23. мая 1883 може суд зарядити спростованє з уряду і без коштів для сторін лиш тодї, коли єму евіденцийний уряд предложить начерк здатний до табулярного подїлу парцелї; але се може лиш виїмково стати ся, бо евіденцийні уряди в Галичині наслїдком неясної стилїзациї §. 3. розп. м. спр. з 13 червня 1894 ч. 22 і уст. 3 ali. 2 і 3 розп мін. з 27. вересня 1887 ч. 31 не долучують до своїх зголошень докладних копій, лише на борзї зладжені начерки, які до спростованя ґрунтової книги не надають ся; в наслїдок сего сторони приневолені власним коштом старатись о начерк. Крім того такі зголошеня евіденцийних урядів обіймають часто дані лише дотично поодиноких парцель з цїлого комплєсу, де більше властителїв є хибно заінтабульованих; і знов приневолює ся сторони до предложеня за великі гроші начерк на подїл усїх парцель, хотяй евіденцийний уряд міг би дуже легко їх на місци виготовити і судови для спростованя без коштів предложити. Таке поступованє спроваджує на убоге мужицке населенє великі тягарі і відстрашує їх від упорядкованя табулярного стану їх власности. За тим збільшає ся число незгідностий поміж станом фактичним а ґрунтовою книгою, на які чигають численні спекулянти, щоби від мужика фікцийне право власности за будьщо набути, а опісля покликуючись на добру віру і стан табулярний населенє краю в дорозї процесу вивлащують. При такім станї річи позволю собі єго ексц. п. мінїстра справедливости горячо просити, щоби зарядив приспішенє виконаня закона з 11. грудня 1906. та щоби дорогою розпорядку означив, що при спростованях на основі закона з 25. марця 1883 мають евіденцийні уряди до своїх зголошень для суду долучати завсїгди начерки здатні до переведеня табулярного подїлу, а то не для поодиноких парцель а для цїлого господарску цїлість становлячого комплєксу. Щоб однак так спростованє ґрунтових книг, як усї ґрунтові справи взагалї на будуче докладно і без шкоди для сторін полагоджувано, показує ся конечність підпорядкувати евіденцийних ґеометрів мінїстерству справедливости і утворити орґанїчну сполуку поміж евіденцийними урядами а урядами ґрунтових книг так, щоби кождому табулярному судови був придїлений до розпорядимости оден евіденцийний ґеометр як орґан тогож суду.

Основної реформи вимагає поступованє в неспірних справах, а іменно в напрямі введеня устности і безпосередности, приспішеня спадщинної пертрактациї і взагалї добровільного судоводства. Найважнїйшу а також найтяжшу задачу добровільного судоводства, се справдїшне nobile oficium iudicis, мають до сповненя суди як власти пупілярні. Інституция сиротиньских рад, котру в останних роках покликано до житя, була би спосібна до осягненя прегарних вислїдів на тім поли, якби спосіб, в який повстає їх склад, відповідав більше характерови, поглядам і дїйсним потребам населеня.

Після обіжника президиї висшого суду краєвого у Львові 2. цьвітня 1908. ч. през. 1739. було в тім часї у східній Галичині 3083 таких інституций на 117 повітових округів судових. Але рівночасно зазначено там, що в 51 судових повітах не відповідають они своїй задачі. Є се однак погляд занадто оптимістичний, бо в дїйсности майже всюди існують они лише на папери, бо основано їх без належитого поясненя і приготованя населеня. Длятого в многих громадах стали їх членами невідповідні люди. Тож не диво, що населенє не має довіря до тих інституций. Проте річию судової адмінїстрациї і судів старатись о те, щоби ті інституциї у громад зискали на повазї. Належить поучити громади про вагу і задачі тих інституций і в кождім разї вноситись з сиротиньскою радою в такій мові, якої в громадї уживає ся, щоб уникнути всякого позору сторонничости.

Новій цивільній процедурі заздячуємо без сумнїву лише приспішенє цивільних процесів, але анї лучшого юридичного образованя судейского стану анї лучшого примінюваня законів не осягнено. Зосібна при повітових судах настановляє ся дуже молодих і недосьвідчених процесових судиїв. Так дїє ся бодай у східній Галичинї, де в минувшім роцї зарядила президия висшого суду краєвого, щоби старшим судиям при судах повітових придїлюваню справи неспірні. Веденє процесу в повітових судах ще і в тім напрямі багато лишає до бажаня, що сторони, явивші ся без адвокатів, не находять відповідної охорони. Належало би конче процесовим судиям наказати, щоби в таких разах з уряду через докладні питаня правдивий фактичний стан усталювали, заміти і внесеня відповідно формулували і сторони про прислугуючі їм средства правні і права поучували.

Без сумнїву належить се до обовязків повітної судової орґанїзациї, щоби узглядняла характер і властивости населеня. Коли мужицке населенє в Галичинї ще переважно з найпримітивнїйшими правними понятями не обзнакомлене і особливо в малих містах наражене на визиск зі сторони покутних писарів, то в інтересї справедливости і судівництва належить уровень образованя на тім поли у населеня піднести і в нїм збудити довірє до властий. В тїй цїли багато помогло би активованє відділу для правної помочи при кождім повітовім суді; се було би прибіжищем для глядаючого правної помочи меншого брата.

Такий відділ міг би також даром виготовляти грамоти на набутє менше вартних реальностий по думцї вже в роцї 1907 палатою панів ухваленого, а до ч. 342 прилог послїдної сесиї палатї послів предложеної правительственної предлоги, котрої на жаль доси не полагоджено. Булоб се дїйсно помочию для мужицкого стану і для убогих міщан, а держава тим самим славно сповнила би одну з її суспільних задач.

Сповненю сеї задачі стоїть на перешкодї брак судейских сил, і се спонукує мене до обговореня сего питаня.

(Дальше буде).

Полїтичний огляд.

Австро-Угорщина.

Віденьскі дневники висказують надію, що буджет буде на час полагоджений. З огляду на се, що угорске пересиленє доси неполагоджене, парлямент і правительство приневолені попирати ся взаїмно.

„N. Pester Journal“ звіщає, що в послїдних днях положенє значно погіршило ся наслїдком непорозуміня між президентом кабінету а мінїстром торговлї. Кошут мав дати свому сторонництву слово, що ві всїх подробицях банкової справи подїляє становище банкової ґрупи, з чого слїдує, що крайні живла беруть верх в сторонництві независимцїв. Мирове порозумінє майже безвиглядне. Після запевнень дневників буде можна полагодити угорске пересиленє лише провізорично. Цїсар рішучо не згодить ся на утворенє кабінету зі сторонництва независимцїв а утворенє більшости з угодових сторонництв, по сецесиї одної ґрупи Кошутовцїв, не мало би цїли, бо та більшість розбила би ся о обструкцию меншости. Тому, здає ся, буде лише перетворений теперішний коалїцийний кабінет, який згодить ся на дволїтну провізорию в банковій справі а тимчасом введе виборчу реформу і на єї основі переведе нові вибори до сойму. Нова виборча реформа має управняти до голосу також неписьменних отже не так, як хотїв ґр. Андраші Та зміна є великої ваги для сторонництва Независимцїв і оно згодить ся мабуть за сю цїну на провізорию. Нинї відбуде ся в мешканю недужого Кошута мінїстерияльна рада, по чім др. Векерлє удасть ся до Відня на послуханє у цїсаря.

Деякі угорскі дневники подали, що угорске правительство зрекло ся військових домагань в цїли полагоди пересиленя; тимчасом „Magyar Tudosito“ стверджує на підставі інформациї з достовірного жерела, що анї правительство анї нїхто з членів кабінету не думає покинути військових домагань і що всї противні вісти є неправдиві. Ґр. Андраші заперечує вість, подану в „Sozialistische Monatshefte“ про умову заключену ним зі социяльною демократиєю в справі переведеня виборчої реформи на Угорщинї.

Банкова ґрупа сторонництва независимцїв задумує домагати ся скликаня сойму в слїдуючім тижни, щоби дати змогу правительству зложити рішучі вияснення.

Просимо відновити передплату.

Новинки.

— **Календар.** В четвер: руско-кат.: Константина; римо-кат.: Кльотильди. — В пятницю: руско-кат.: Василиска; римо-кат.: Квірина.

— **Датки „Днїстра“ на публичні добродїйні цїли.** В р. 1909 удїлила надзираюча Рада: 1) На будову і запомоги для потребуючих церков для Товариства св. Ап. Петра 2.100 К (по 700 К для всїх 3 епархій). 2) На запомоги для вдовичо-сиротиньских фондів 900 К (по 300 К для всїх 3 епархій). 3) На бурси і Шкільні Помочи, Захоронки 5.650 К, а се: а) бурси Руского Товариства педаґоґічного: у Львові 400, в Бережанах 300 К, в Болехові 50 К, в Залїщиках 200 К, в Коломиї 100 К, в Перемишлї 100, в Станиславові 100 К; б) бурси селяньскі: Городенка 50, Долина 50, Комарно 200, Станиславів 100, Стрий 100 Турка н. С. 50; в) инші бурси: ремісничa у Львові 400, ремісничa в Станиславові 100, в Горлицях 50, в Золочеві Общ. Качковского і селяньска 100 К, „Просьвіти“ 100 К, в Новім Санчи обі по 100 К, в Бродах 200, в Ярославі 100, бурса „Труда“ у Львові 200, і в Перемишлї 100, бурса Общ. „Жизнь“ у Львові 100, Тов. русских дам у Львові 100, Тов. руских женщин в Станиславові 100, інтернат СС. Василиянок в Перемишлї 100; г) Шкільна Поміч у Львові 150, в Станиславові, 100, Коломиї 100, Самборі 50, Снятинї 50, Сокалї 100, Чернівцях 100, Тов-а св. Кирила в Перемишлї 50, Тов-о „Руслан“ акад. ґімназиї Львів 150; д) захоронки: у Львові 300, Дрогобичи 100, Станиславові 100, Перемишлї 100, Товариство вакацийних осель 300, Тов-о ім. кн. Ярославни Тернопіль 150. 4) На рускі приватні школи: на жіночу ґімназию СС. Василиянок 400 К (у Львові), на жіночу семінарию СС. Василиянок в Яворові 300, на школу видїлову ім. Шевченка у Львові 300, на семінарию жіночу Тов-а педаґ. 300. на курс ґімназияльний в Копичинцях 400. 5) Иншим Товариствам: З Товариством взаїмної помочи дяків 450 К, Товариствам ремісничим „Зоря“ у Львові 200, в Жовкві 50 К, в Дрогобичи 50, Товариству „Сила“ у Львові 100, Товариству опіки слуг „Приют“ 200, Народна лїчниця 600 К, Товариству педаґоґічн. на кошти нової бурси 1.000 К. В повисший спосіб полагодила Рада Надзираюча всї внесені поданя. Загальні збори Товариства призначили до розпорядимости Ради на публичні цїли з зиску Товариства обезпечень 2.000 К, з зиску Товариства кредитового 11.000 К, при тім характеристичне, що селяни в промовах на загальних зборах підносили, щоби також з Товариства обезпечень більше призначати на публичні цїли як 2.000 К, особливо на школи і Товариство педаґоґічне, хотьби навіть зменшити квоту припадаючу на звороти для членів, але Дирекция пояснила, що роздїл надвижки і зворот для членів є строго опредїлені статутом і на публичні цїли призначено з Тов-а обезпечень згідно з статутом два тисячі корон.

— **Русское Слово** (ч. 20) наводить факт апостазиї 16 осіб в селї Підгайчиках, які перейшли на безвіроісповідність під впливом радикальної аґітациї. При тїй нагодї раде би „Русское Слово“ спечи для себе полїтичну печеню. Хвалить ся, що хотяй оно нецерковна ґазета, то однак боронить віри перед українсько-радикальною аґітациєю (з полїтичних мотивів!), а однак духовеньство виступає против него і заказує єго читати, а само против радикалів не виступає.

То послїдне брехня. А що до „Русского Слова“ та „Гром. Голосу“ можна замітити, що одно і друге противкатолицке. Одно тягне за атеїзмом, друге за православієм. В сути річи нема між ними ріжниці, а хиба в степени.

— **„Галицкая депутація въ Петербургѣ“.** Під таким заголовком подав орґан петербурского синода деякі вісти про прощу наших „русских“ на Гоголївскі торжества. Депутация відвідала Андреєвский собор, „почтила“ память Івана Кронштадского, поклонила ся мощам Александра Невского, вислухала з набожностю слів митрополита Антонія, »что славяне крѣпче всего должны держаться вѣри православной« і одержали від него на памятку види лаври і книжочки про житє »сьвятих« православної церкви (Церковн. Вѣдом. ч. 20 ст. 914—7). Документ без коментарів! — *О. В.*

— **Портрет Мазепи.** Заповіджений портрет славного українського гетмана Івана Мазепи вийшов з друку і представляє ся величаво. Гетман зображений в шапці і в киреї, накиненій на синий, богато гаптований жупан. Стоїть, з правою рукою при поясї, а лївою при шаблї, якої рукоять вилискує ся самоцьвітом і глядить на нас оком мудрим, задуманим, вірлиним. На чолї журба о судьбу відчини в так бурливих часах, на устах усьміх, на пів згірдливий, на пів сумовитий, в цїлій появі сьвідомість великого завдання і почутє своєї сили. Рисунок певний, краски живі, але згармонїзовані, не крикливі, цїлість вражає око незвичайно мило і в уяві викликує цїлий ряд гадок, про славного борця за самостійність України. Пан Курилас опер свій малюнок головно на двох портретах, с. є на тім, що в історії Аркаса і на малюнку в „Muzeum narodowem“ в Кракові. Що було спільного, вибрав, перерисував поправно, відкинув бороду, котру Мазепа коли носив, то хиба в пізнїйшім віцї, на жупан накинув гетманьску кирею, поминув акцесориї, котрі відвертають увагу від лиця і розривають цїлість, словом, дав дам річ правдиво артистичну, на яку глядути мило. Наша суспільність повинна скористати з нагоди і за низьку цїну придбати гарний образ. (Коштує 2 К). Дістати можна в книгарнї тов. ім. Шевченка, Львів, Ринок 10).

— **Лїтні вакациї** в середних школах пічнуть ся сего року дня 6. липця. Так ухвалила кр. рада шкільна.

— **Кандидатом „Народної Ради“** на посла з округа Бібрка-Бурштин-Жидачів ітд. до держав. ради є професор львівскої політехніки, інж. Роман Залозецкий. »Народний Савет« поставив на той округ кандидатуру о. Корнила Сеника.

— **Сокільский фестин в Купчи.** Пів милї за місточком Буськ лежить над Бугом невеличке село Купче. Село не богате, але люди там дуже розумні. Мають свою руську крамницю, читальню „Просьвіти“ і „Сокола“. До читальнї і до „Сокола“ належить майже цїле село. Старшина „Сокола“ під проводом д-га голови Петра Михайлова урядила в зелений понедїлок фестин, який дуже добре вдав ся. На фестин приїхало зі Львова від »Сокола«-Батька трех умундурованих відпоручників, з Буська і з Кізлова прибуло по кільканайцять другів-Соколів в лентах і в сокільских шапках під проводом своїх начальників, а з Побужан примашерувала „Січ“ зі своїм кошовим. Фестин зачав ся походом з села до лїска на місце забав. Наперед йшла місцева музика (2 скрипки, клярнет, флет, 2 трубки і великий тарабан) і грала рускі марші; за музикою ступали львівскі Соколи, потім місцевий стяг сокільский, а вкінци богато народу. Небавком прийшли гостї з сусїдних сел. Напроти них виходили місцеві Соколи з музикою, яка грала при тім „Марш Соколів“.

Дуже щиро привитано побужаньску „Січ“, при чім музика грала січового марша. На фестинї бавлено ся дуже добре. Молодїж гуляла при музиці, робила ґімнастичні вправи, місцеві Соколи зробили вправи з сикавкою, дїти грали ся дуже мило, а старші приглядали ся всему і жалували, що за їх молодости таких забав не бувало. Вечером запалено штучні огнї, ракети і млинки, спроваджені зі Львова. Коли смеркало ся, станули всї Соколи в ряди, а один з львівских Соколів промовив до них висказуючи вдоволенє з їх роботи та загрів до дальшої працї. Потім по відспіваню гимну »Ще не вмерла Україна« місцеві Соколи з музикою відпровадили гостей кусень дороги і повернули докінчити фестин. — *Один з гостий.*

— **Вістки з півн. Америки.** Дня 7. мая помер по довгій недузї »батько« цареславія в Америцї, о. А. Товт. Померший походив з Угорщини, де і кінчив ґімназияльні науки. Богословє кінчив в Остригомі і Ужгороді на угорскій Руси. Тут і був з початку сьвящеником а в 1889 роцї прибув в Америку, де заняв як гр.-кат. сьвященик парохію в Мінеаполїс, Мін.

Недавно вашинґтоньский сенат взяв поважно під розвагу законопроєкт, щоби поголовний податок від кождого еміґранта підвисшити з 4 дол. на 12 долярів. Майже усї америк. часописи остро виступили проти сего і не в тім річ, чи сей законопроєкт тепер ухвалять, чи може єго відложать. Річ головно йде про се, що від якогось часу в цїлій Америцї що раз сильнїйше змагають до сего, аби цїлком замкнути еміґрацию до Америки. Перед півтора роком заведено поголовний податок від кождого еміґранта в висотї 4 дол., нинї сей податок хочуть підвисшити на 12 дол. від голови. Пробує ся то того, то сего средства і знає ся, що колись, може і в не такій далекій будучности ввійдуть в житє такі самі права проти еміґрациї з Европи, які нинї вже заведено проти азийских народів Хінців і Японців. Усї признаки на се вказують, що Америка поволи, але постійно йде в тім напрямі.

— **Будучність бальонів.** Ґр. Цепелїн вибрав ся онодї бальоном з Баварії до Берлїна. Коли в Ґеппінґен хотїв спустити ся на землю, аби взяти бензини, звіяв ся вітер і кинув бальоном на дерева так, що алюмінїові шнури потріскали. Направа бальона потриває кілька днів. Бальон ґр. Цепелїна є одним з найлїпших на цїлій земли, а мимо того є такий непевний; щож думати про инші?

— **Передпотоповий звір.** Мумію передпотового звіра, дінозавра, найдено недавно коло місцевости Lance Creek в півн. Америцї. Се звіря має довжини 18 стіп і лежало на хребтї з головою зверненою на бік; передні ноги витягнені, задні були скорчені під тїло. На кістяку находить ся єще добре захована скіра, негрубша від скіри чоловіка. Зває ся, що се звіря перед віками згинуло на якімсь сухім місци і сонце єго цїлком висушило. Після гадки нюйорских учених покрили єго піски і в такий спосіб сї рештки звіра переховали ся цїло. Сего дінозавра набув музей природних наук в Новім Йорку.

— **Як ратувати утоплених?** Як тілько витягнуть з води утопленого, треба єго положити в сухім місци, де є продув воздуха, на якім сїннику і і то лицем до землї, щоби вода могла легко відпливати з уст і носа. Опісля треба чистою шматкою вичистити уста і ніс з болота, піску і роздягнути утопленого так, щоби шия, груди і живіт були відслонені. Опісля привертаєсь утопленому віддих в той спосіб, що скробоче ся перцем або пальцем в носї і горлї, під ніс підсуває ся сильний оцет, тертий хрін, лице і груди натирає ся горівкою або оцтом, а ноги і руки натирає ся сукном або щітками, зразу слабо, опісля що раз сильнїйше аж до червона. Колиб се все не помогло і утоплений не давав знаків житя, то робить ся так: кладесь утопленого на землї до гори лицем. Під голову, рамена і поміж лопатки підсуває ся подушку або яку одїж звинену в клубок так, щоби голова і плечі лежали висше як живіт і ноги. Язик утопленому треба витягнути і або його нехай хто придержує або можна також привязати єго стяжкою або хустиною. Скоро се зробить ся, тодї оден з ратуючих стає або клякає з заду при голові утопленого, бере єго за руки висше ліктів, підносить їх легко до гори так, щоби руки утопленого доторкали єго ушей. Опісля опускає ся руки звільна тою самою дорогою і притискає ся сильно до боків грудий. Добре, як підчас кождого притисканя рук до боків грудий, другий ратуючий обережно придавляє живіт утопленого, а инший, зігнувши єму ноги в колїнах, приближає до живота. Придержавши хвилину руки, притиснені до боків, підносить ся їх знов до гори і випростовує ся їх легко над головою опісля знов опускає ся, притискаєсь до боків і так все однаково, нераз через кілька годин. Єсли один чоловік змучить ся, то може заступити єго другий. Рівночасно, коли один викликує віддих підношенєм і спусканєм рук, другий ратуючий повинен натирати ноги щіткою або сукном взагалї чим небудь, лиш коби не чим дуже острим. Хоч деколи не можна утопленого привести до житя досить довго, то помимо того не треба тратити надії, бо були случаї, що житє повертало і по девятьох годинах. Коли утопленому почне вертати житє, то треба єго перенести до теплої хати, натираючи дальше тїло, на ноги прикладати фляшки з порячою водою, а на живіт ґріті шмати. А коли недужий стане на добре віддихати, дати єму напити ся горівки, прикрити чим теплим і наглядати через кілька днів.

— **Султаньска доля.** Молодотурки боять ся, щоби приклонники б. султана Абдуль-Гаміда єго не викрали. Роздумують проте, де би єго безпечно сховати перед сьвітом. В Солунї розійшла ся чутка, що Абдуль-Гаміда потайки вивезено є єго віллї в Солунї. Вістка про намір вивезеня б. султана на остров Родос є неправдива.

Оповістки.

— **Дальший репертуар руского театру в Бучачи.** (Саля лїтна в парку. Початок точно $7^{1}/_{2}$ вечером. Білєти продає раньше торговля Вп. Рогозиньского а від 6. години вечером каса театру).

В четвер дня 3. червня »Фавст« опера в 5 діях Ґунода.

— **До П. Т. оо. Катехитів шкіл міских у Львові.** Повідомляю отсим, що до сеї пори не всї школи надіслали свої поданя на оселю, тож мають їх внести єще в сих днях. До оглядин лїкарских мають явити ся всї, що хотять виїхати на час вакаций, сеї недїлї се є 6. червня о год. 9. рано в школї ім. Шевченка, ул. Сикстуска 47. Прошу ласкаво се оголосити і пригадати своїм дїтям.— *С. Ґерусїньский*, секретар Оселї.

— **Концерт нашого славного співака** Модеста Менцїньского відбуде ся невідклично 7. червня с. р. з отсею програмою: 1. Орхестра 15. п. п. 2. М. Лисенко: а „Гетьмани“, б) „Менї однаково“, відспіває п. М. Менцїньский. 3. E. Grieg: „Оляф Триґвазон“ нескінчена драма в 3 діях Бернштерне-Бєрнзона на хори мужескі, жіночі і мішані в супроводї орхестри з солями сопрановим, альтовим і басовим відспіває „Львівский Боян“. 4. а) J. Sibelius: „Svarta rosor“; б) Verdi: „Othello“ відспіває М. Менцїньский. 5. С. Людкевич: „Вічний революционер“ на хор мужеский відспіває тов. „Бандурист“. 6. а) М. Лисенко: „Чого менї тяжко“; б) М. Волошин: „Ой гляну я, подивлю ся“, в) С. Людкевич: „Черемоше брате мій“, відспіває п. М. Менцїньский. 7, Bruch: „Гарна Елєн“, на хор мішаний зі солями в супроводї орхестри відспіває »Львівский Боян“. 8. а) Leoncavallo: Ария з оп. „Bajaccо“: б) R. Wagner: »Notung-Notung«, з музичного драмату „Зіґфрид“. в) М. Лисенко: „За думою дума“, відспіває п. М. Менцїньский. — Як видко з сеї програми, репертоар, з котрим п. Менцїньский виступить на концертї, є так величезний і гарний, що не так легко доведе ся нам стільки творів і в такій інтерпретациї знова почути. Не диво, що не лишень наш сьвіт музичний, але і чужі тим концертом дуже заінтересували ся, тим більше, що тов. »Львівский Боян“, яке в послїдних часах прегарно розвинуло ся, виводить два великі европейскої слави твори з повною орхестрою, щоби дати спромогу почути їх також тим всїм, котрі з ріжних причин, а головно задля браку білєтів не могли набути на Шевченковім концертї. Участь в концертї Менцїньского бере також і тов. „Бандурист“. Цїни місць разом з податком (в коронах): крісла партерові: I-ряд. 5·50, II-ряд. 4·50, III-ряд. 3·50, IV-ряд. 2·50. Льожі партерові по 16, мезанїнові по 20, I. поверха по 20, II. поверха по 14. Крісла II поверха: I-ряд. 3, II ряд. 2·50. Крісла III поверха: I-ряд. 1·50, II-ряд. 1, III-ряд. 0·70. Білєти можна набувати вже від середи 2. с. м. по полудни в книгарни Наук. Тов. ім. Шевченка (Ринок ч. 10). Замовлені білєти з провінциї треба викупити найдальше до 5. с. м. бо з причини великого попиту мусїлоб ся їх продати.

— **Із Станиславова.** Загальні збори філії Тов-а св. Ап. Павла в Станиславові відбудуть ся в четвер дня 10. червця в комнатах канцеляриї еписк. консисториї, о год. 10. перед пол. зі звичайним порядком дневним. Збори попередить відчит о. д-ра Ів. Лятишевского на тему: „Католицизм а культура“. — *Видїл.*

— **Прогулька в гори.** Український кружок туристичний в Станиславові устроює дня 6. червця (в недїлю) другу з черги прогульку в сегорічнім сезонї на Синечку (1402 м). Виїзд зі Станиславова 6. с. м. о годинї 5·50 рано до Дори, звідки піхотою або верхом на кони на Синечку а опісля поворот до Яремча; з Яремча зелїзницею до Станиславова. Прогулька триває цїлий день, взяти належить з собою харч, теплу одїж і вигідні чоботи. Білєт туристичний зі Станиславова до Яремча і з поворотом 2 К. Хто би хотїв собі наймити коня (6 К) або засягнути близших яких інформаций, зволить звернути ся устно або письменно до голови кружка п. радника Ст. Стеблецкого в Станиславові. Рівночасно подаєсь до відома, що кружок устроює дня 20. червця прогульку до Скиту Манєвского, 27. червця на Хомяк, а 4. липня на Кукуль. За український кружок туристичний в Станиславові: *Ст. Стеблецкий*, голова. *Ф. Величко*, писар.

— **Рада наколесників** відбуде ся в четвер 3. с. м. о 7. год. вечер в салї львівского »Сокола« з отсим порядком: 1) Вибір отамана їзди, двох містоотаманів, прибічного і писаря. 2) Реґулямін їзди. 3) Програма прогульок. 4) Внески та запити. Просить ся всїх наколесників явитись на радї. — *Клим Ґутковский.*

Наука, штука і лїтература.

— **Видавництво Тов-а „Просьвіта“ у Львові.** „Оповіданя з історії української землї“. (Нариси стародавної культури). Переказав Микола Залїзняк. Книжка перша. Львів 1909.

„Мамути жили, як про се вчені люди напевно дізнались, ще за давних часів, коли на всїй нашій Українї лежала ледова крига“; „значить і люди тодї жили“ (ст. 6);

„появились люди на вкраїньскій землї більше як двісті тисячів років тому“ (ст. 11);

„57.000 років тому жила людина“ (над рікою Міссісіпі) (ст. 15);

„великими пальцями на нозї люди могли хапати й піднимати з землї ріжні річи“ (ст. 17);

„треба було сотень тисяч, а може й мілїо-

нів років“, щоби під впливом дарвінїстичної борби о бутє повстали ріжні племена людий (ст. 20);

„такі люди (давні) не вміли орати, сїяти (ст. 20);

„їхні (давних людий) шалаші ще гірші були від пташиних гнїзд“ (ст. 29);

„а ще важче (як знаряди) було людям навчити ся здобувати огонь, адже звірі й досї боять ся огню й не вміють здобувати його“ (ст. 31);

„можна думати, що спершу й самі люди боялись огню так само як звірі“;

„по звірячому йшло до сього (зн. винайденя огню) часу людске житє“ (ст. 33);

„кожда жінка за свого житя перемінить кілька чоловіків, а кождий чоловік переміняє кілька жінок, трафляє ся й так, що один чоловік заразом дві, або три жінки має, й усї вони на його роблять: трафляє ся й так, що одна жінка кількох чоловіків має й на всїх їх робить“ (ст. 40);

„любити свою дитину се значить любити шматок сього власного тїла, а якже не любити самого себе? Адже навіть звіри самих себе люблять. З свого почалась ще за старинних часів безкорисна любов людини до людина“ (ст. 40);

„звичайно (крім війни) нїколи начальства не має“ (ст. 42);

„жалість в людському серцї теж зразу й не сама собою явилась—доводилось помалу й до неї доходити“ (ст. 42);

„вовк їсть вовка, так і людина може їсти людину“ (ст. 43);

„найдикші народи не знають нїяких богів“ (ст. 43);

„найдикші люди на землї вірять не в богів, а в мертві душі або духів“ (ст. 44);

„вони зовсїм не ховали своїх покійників, а кидали їх де небудь“ (ст. 45);

„віра в душу теж не відразу зявилась. До неї теж доводилось потихеньку, помаленьку доходити. А поки люди до неї не дійшли, доти жили без всякої віри, жили таким житєм богато тисяч лїт“ (ст. 48);

„від таких думок (що бачено в снї образ небіщика) і почала ся віра всїх людий в душу“ (ст. 48);

„люди по трошки та поволи почали вчитись любити свого ближнього, богато сотень тисяч років після того, як полюбили самих себе“ (ст. 49);

„найважнїйшим для всїх живих істот—перша справа захистити й підтримати своє власне житє, друга справа наплодити дїтий“ (ст. 50);

„отсе намаганє від природи сидить в кождому тїлї“ (ст. 50);

„дикун зовсїм не розуміє, що таке власність“ (ст. 51);

„навіть звірина цїнить сама себе, якже людинї себе не цїнити“ (ст. 53);

„зачали вважати власностию власні вироби“ (ст. 53; як раз социялїсти хочуть випровадити право власности лиш з працї, з поминенєм всякого капіталу!);

„про справедливість дикуни зовсїм не думають“ (ст. 53);

„хто серед них дужчий, той і бере гору“ (ст. 54);

„в найдавнїйші часи всяка людська мова складала ся на звірячу“ ст. 58);

„дивлячись на сучасних дикунів, можна зрозуміти й їхнє найдавнїйше житє“ (ст. 61);

„порода (диких людий) перемінила ся (в новочасно людий ст. 63).

Отже конець-кінцем чоловік то звіря, яке протягом соток тисячів лїт виробило собі культуру, родину, суспільність, власть, мораль, релїґію. Цїла первісна передісторична культура сконструована Залїзняком в дусї материялїстично-атеїстичного сьвітогляду з социялїстичною тенденциєю.

А докази? Кілька передісторичних кістяків, які припадково дістали ся в ті верстви землї, які здають ся числити сотки тисяч лїт і житє сучасних дикунів, дарма, що оно як раз не відповідає шабльонам, сконструованим автором для передісторичної культури.

Шануємо тов-о „Просьвіта“ і єго заслуги на полї розвою нашої народности. Здаєсь однак, що редакцийний комітет не переглядає видавництв і пускає нїсесїтницї в виді сеї, яку ми обговорили. Місто твору, скінченого під оглядом змісту і артистичної форми, вийшов лихо зліпнений студентский виріб. — В.

Телеґрами

з дня 2. червця.

Відень. Цїсар повернув вчера по полудни з Прешбурґа, де був на отвореню приюту для дїтий ім. св. Елисавети, і поїхав до Шенбруна.

Відень. N. Wr. Tagblatt доносить з Петербурга, що там кружляє чутка про викрите заговору на царску родину. До Фінляндиї мали причилити кораблї з оружєм.

Оломунець. Католицко-народне сторонництво обходило в недїлю Зелених сьвят 10-ті роковини свого основаня. В процесиї взяло участь 10.000 осіб.

Петербург. Цар з царицею мають при кінци серпня прибути на цїлий тиждень до Атин. З кінцем липня має царска родина стрітити ся з італїйским королем коло Неаполя.

Др. Богдан Барвіньский:

Зїзд галицкого князя Данила з угорским королем Белею IV. в Прешбурзї 1250 р. Історично-критична аналїза. Львів 1901. 16⁰ ст. 18. — Цїна 10 сот.

Прешбурський зїзд в справі спадщини по Бабенберґах. (Причинок до історії великого австрийского безкоролївя). Львів 1903. 8⁰ ст. 27.— Цїна 30 с.

Жиґимонт Кейстутович, великий князь Литовско-руский. Історична моноґрафія. Жовква 1905. 8⁰ ст. XIV+170. -- Цїна 2 К.

Zygmunt Kiejstutowicz, książę starodubski. Львів 1906. 8⁰ ст. 28. — Цїна 50 с.

Bogurodzicza dzewicza а історичні висновки д ра Щурата. (В інтересї історичної правди). Львів 1906. мала 8⁰ ст. 41. — Цїна 20 с.

Історичні причинки. Розвідки, замітки і материяли до історії України-Руси. I. Жовква 1908. мал. 8⁰ ст. 170. — Цїна 2 К.

Історичний розвиток імени україньско-руского народу. Львів, мал. 8⁰ ст. 41. Цїна 40 с.

Дістати можна в книгарнї Наук. Тов. ім. Шевченка у Львові, Ринок 10.

Ол. Барвіньский. Історичний огляд засновин Народного Дому у Львові (на основі жерел). — Цїна 80 сотиків.

Ол. Барвіньский, З останних десятилїть XIX віку. — Цїна 40 сот.

W sprawie uniwersytetu lwowskiego, list Edw. Gniewosze, szefa sekcyjnego ministerstwa wyznań i ośw. do Alexandra Barwińskiego. — Цїна 10 сот.

Гомерова · Одиссея, переклад Нїщиньского (Байди). Ч. I і II. — Цїна 4 К 40 с.

Метаморфози Овідия, переклад Сердешного. — Цїна 1 К.

Григорій С. Сковорода. — Цїна 30 с.

Кониський, Непримирена. — 40 с.

Кулїш, Дон Жуан Байрона. — 40 с.

Антін Головатий, Уманця. — 30 с.

Шевченко, Наймичка, повість. — 60 с.

„ Княгиня „ 30 с.

Проф. Ратміров. повість Мордовця. — 40 с.

Оржешко, Великий, новеля. — 50 с.

Йов, переспів П. Ратая. — 1 К.

Можна дістати через адмінїстрацию „Руслана“ або в книгарнї Н. Товариства ім. Шевченка.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензацийна програма

від 1. до 15. червця 1909.

Щоденно о 8. год. вечер представленє. В недїлї і сьвята 2 представленя о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що пятницї **High-Life** представленє. Білєти вчаснїйше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

РУСИНИ! Жадайте у всїх трафіках, торговлях і крамницях лише туток і паперців з першої галицко-рускої фабрики Евгена Біліньского в Збаражи.

З доходу сеї фабрики йде 35% на будову церкви в Сеняві, 10% на школи і бурси тов. педаґоґічного, а 5% на сироти і вдови по сьвящениках.

Держім ся поклику:

Свій до свого!

Телефон 788. — Конто щадницї почтової 25.261.

Товариство взаїмних обезпечень

„Днїстер“

у Львові, ул. Руска ч. 20. (власний дім).

приймає обезпеченя будинків, збіжа і знарядів господарских, від шкід огневих під корисними услівями,

числить умірковані премії за обезпеченя,

лїквідує шкоди безпроволочно по пожарі,

удїляє обезпеченим членам з річної надвижки зворoти.

За рік 1908 припадає на користь членів зворот 15%.

Полїси „Днїстра“ приймає при позичках Банк краєвий у Львові і в Чернівцях, Галицка Каса Ощадности, Руска Щадниця і инші каси ощадности.

Через „Днїстер“ можна асекурувати ся на житє в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові. Інформациї до обезпечень удїляють аґенциї „Днїстра“.

Зголошеня письменних господарів о аґенцию приймають ся тілько з таких громад, де єще не робить инший аґент „Днїстра“.

Фонди „Днїстра“ 31/12. 1908 виносять: Фонд резервовий і резерва премій К 1,865.540·—; инші фонди К 458.564·—; разом **К 2,324.104·—**

Канцеляриї Товариства отворені для сторін від год. 8—3.

Розклад зелїзничих поїздів

важний від 1. мая 1909.

До Львова приходять з	рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ночи
Кракова	5·50	**8·55**	**1·30**	5·45	9·50
Кракова	7·25	9·50	—	**8·40**	**2·30**
Тарнова	—	—	1·10	—	—
Підволочиск	7.20	12·00	**2·15**	5·40	10·30
Черновець	8·05	—	**2·05**	5·58	9·30
Черновець	—	—	—	**6·40**	**12.20**
Станиславова	5·45	—	—	—	—
Коломиї,	—	10.20	—	—	—
Стрия	7·29	11·45	4·25	—	11·00
Пустомит	7·29	11·45	4 25	10·15*	11·00
Самбора	8 00	9·57	2·00	—	9·00
Любіня	8·00	9 57	2·00	9·00	11·45*
Рави рускої	7·10	12·40	4·50	—	—
Янова	8 05	1·15	5·00	9·25	10·10†
Брухович	7·10	10·05А	1·48Б	4·50	8·20
Брухович	8·15	12·40	3·27В	5·30Г	9·35В
Зимної води	5·50	7·25	1·10	5·45	9·50
На Підзамче:					
З Підволочиск	7·01	11·40	**2·00**	5·15	10·12
„ Бродів	7·01	—	**2·00**	5·15	10·12
„ Курович	—	—	11·19	—	9·39
„ Винник	8·07	—	11·19	3·26	9·39

Зі Львова відходять до	рано	перед пол.	по полуд	вечер	в ночи
Кракова	3·50	**8·25**	**2·45**	**7·00**	11.15
Кракова	—	8.40	6·12	7·35	**12·45**
Ряшева	—	—	3·30	—	—
Підволочиск	6·20	10·40	**2·16**	8·00	11.10
Черновець	6·10	9·35	—	—	10·38
Черновець	—	**9·10**	**2·23**	—	**2·50**
Станиславова	—	—	2·50	—	—
Коломиї	—	—	—	6·00	—
Стрия	7·30	—	1·45	6 55	11·25
Пустомит	7·30	10·35*	1·45	6·55	11·25
Самбора	6·00	9·05	—	3·40	10·45
Любіня	6 00	9·05	2·15*	3·40	10·45
Рави рускої	6·14	11·05	—	—	11·353
Янова	8 20	10·10	1·37†	3·40	6·30
Брухович	7.21	11·05	2·30В	5·50Г	8·24В
Брухович 6·14	9·00А	12·41Б	3·45	7·10	11·353
Зимної води	3·50	8·40	3·30	7·35	11·15
З Підзамча:					
До Підволочиск	6·35	11·00	**2·31**	8·29	11·32
„ Бродів	6·35	11·00	**2 31**	8·29	—
„ Курович	—	7·13	—	2·52	—
„ Винник	5·44	7·13	1·30	2·52	—

ЗАМІТКА: Поспішні поїзди печатані товстим друком. — *) Лише в недїлї і сьвята від 16/5 до 18/9. А) Лише в недїлї і сьвята від 1/7 до 31/8. — Б) Лише в недїлї і сьвята від 1/6 до 30/9. — В) В недїлї і сьвята а від 1/6 до 30/9 щодень. — Г) Щоденно від 1/7 до 31/8. — З) Лише в недїлї.

Видає і відповідає за редакцию **Семен Ґорук.**

З друкарнї В. А. Шийковского.